

FĂRĂ MASCA

Te rotești și pălpâi în zori
- rânduie de mâini pioase
în zornăit de cădelniți și miros de tămâie
deasupra botinelor roșii
de curând deshumate -
foc mic din oase tinere
și roins de atingeri gingașe
de atingeri gingașe

Lângă tine ingenunchez
foc mic din oase tinere
mai curate decât frica de moarte
și mă rog celei care sub vrajă
mi-a pus primele nume pe buze
cu aceeași nevoie de iscusințe
ale tainei și tărie în tandrețe
și tărie în tandrețe

Lângă tine îmi scot masca
Din scai/vrejuri de plesnitoare
și flori galbene fără nume
«care nici smulse nu vor să piară»
foc mic din oase tinere
pornite să-și caute rădăcini
ce-nmuguresc și-n mine
înmușuresc și-n mine

Spre inserarea unui veac
în care și cerul instelat
e un mormânt deschis
cutremurat de vești ale crimei și urii
În tine îmi spăl fața bolnavă
foc mic din oase tinere
să nu uit că mai există ceva sfânt
mai există ceva sfânt